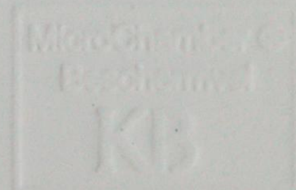
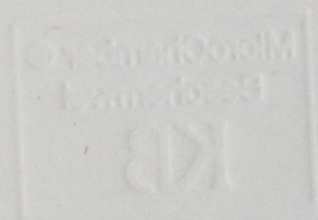

AEN

Mijn Waerde

HUYSVROUW,

Vrouwe

EGIDIA

VAN

TEYLINGEN.

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK

AEN

Mijn Waerde

HUYSVROUWE, &c.

Rindinne tot den Echt op goeden grondt verkooren,
Misschien mijn Swane-sangh luydt droevigh in uw' ooren,
Om dat het van de doodt, en van het sterven spreeckt
Ick ducht, ô waerde Vrouw, dat 't U voor 't herte steeckt.
Wanneer gy 't onlanghs laest, ick merckte in het lesen,
Een druck, ick sagh het wel, een droefheyt in uw' wesen,
Gy keerde my de rugh, en saeght ter zyden om,
Terwyl het trane-nat U in 't gesichte klom.
Dat was het insicht niet, van dit mijn Swane-singen,
Om U bedroeft te sien, en tranen uyt te dwingen,
De saeck wel overleydt, daer is een reden-vloet,
Die 't hert in ons versterckt, en vreugt schaft in 't gemoet.
De vraegh is van geen nut: Wie doch van onser beyden,
Bleef dienstiger by huys, om eerst of laetst te scheyden?

Dat's ſeker dat wy t'ſaem, Godt zyder voor gedank
Betrachten het beroep, 't geen yder aen belanght:
Maer 't ſal hoogh-dienſtigh zijn eer dat wy neder ſygen,
Ons leden ſtrecken uyt, en na ons adem hygen,
Het Schip te houden vlot, en 't Ancker op, en neer,
De reyſe leydt na huys, wy ſien malkander weer.
Wy ſien malkander weer, in aenſchouw, en in weſen,
Gelijck de Morge-ſon komt vroolijck opgereſen,
Gelijck als d'Avondt-ſtar doorluchtigh in 't gelaet,
Verheerlyckt, en verciert, in Engelen gewaet;
Ons Zielen noyt verſaet met vreughden ſonder maten,
't Begrip geheylight, en gereynight om te vaten
De diepe Wijsheydt Godts, ons hier noch onbekent.
Heer recht ons' ſinnen op, en ons hert over-endt!

E Y N D E.